

Kratke vesti iz življenja in sveta

PREMESTITEV NEMSKIH POSILNIKOV

London. — Nemški poslanik na Dunaju Franz von Papen, ki da so mu v Avstriji zaradi nacističnih aktivnosti postala tla vroča, je premeščen za poslaništvo v Rim, na njegovo mesto pa pride rimski poslanik Ulrich von Hassell.

REZERVNA ARMADA MEHISKIH KMETOV

Mexico City. — Poroča se, da je število mehiških kmetov, ki so dobili od vlade puške in revolverje, enako številu mehiške redne armade. Te kmečke rezerve, ki vedno podpirajo vlado, štejejo danes 47.439 mož ki so organizirani v 98 polkih.

HITLERJEV BRAT RESTAVRATER

Berlin. — Tu je otvoril restavracijo Hitlerjev po polu brat Alois Hitler. Pri vstopu v restavracijo pozdravljajo natakarij goste z vzklikom Heil Hitler! — Restavracija se mu dobro izplačuje. Kako ne?

PRINC ČIČIBU ODPOTUJE V KANADO

London. — Princ Čičibu, brat japonskega cesarja, ki se nahaja zdaj v Evropi, je odpotoval danes s svojo ženo v Quebec, Kanada.

NEUMESTNA SALA MED PROMETOM

Galesburg, Ill. — Tukaj bi se bilo včeraj kmalu pripetilo več avtomobilskih nesreč, ko so si avtomobilisti prizadevali, da se izognejo človeku, ki je ležal sredi ceste. Končno so ugotovili, da to ni bil človek, marveč s slamo nagačena lutka, ki so jo položili neznani šaljivci na cesto.

NOVI REKORD RUSKEGA LETALA

Moskva. — Letalec J. Pijontkovski je izvršil včeraj z novim letalom pet sto preizkusnih poletov, kar je rekord v letalstvu. Za vsak odlet in pristanej je potreboval povprečno po eno minuto in deset sekund.

Obleka za revne otroke

Potreba je nujna za obleko za revne šolske otroke. Sedaj je kakih 15.000 otrok, ki ne morejo nadaljevati šole, ako ne dobijo obleke v par dneh. Par sto jih je pa, ki ne morejo iti v šolo, predno ne dobijo cele obleke. V raznih oddelkih za potrebne imajo obleko samo za odrasle ali za poletne dni.

Te agencije nimajo čevljev, nogavic, spodnjega perila, in fantovskih hlač, in samo par suknj, deklinskih oblek in sweatrov. Svota namenjena za relief pri mestu je premala, da bi dopuščala, da bi se kaj tega kupilo.

Da se dobi obleko, sta župan Burton in direktor blagostanja, Fred W. Ramsey, naprosila, da darujejo ljudje to obleko. Vi lahko pomagate s tem, da darujete staro obleko, ki je še dobro ohranjena, ki jo lahko nosijo otroci od pet do 16 let stari. Otroške čevlje in nogavice se nujno potrebuje.

Vi lahko pustite obleko pri Associated Charities Sewing Center, 2525 Euclid, rear; Salvation Army, 2304 East 9th St. St., ali v uradu za relief v vaši naselbini. Pri vratih na oder v Public Auditorium ali v gasilskih postajah.

Ako pokličite MAIN 8560, pridejo iskat.

Pri nameravanem pobegu iz jetnišnice so bile tri osebe ubite in več ranjenih

Ravnatelj in paznike so napadli jetniki z noži v ravnateljevi pisarni. — Ravnatelj je bil zaboden v drobovje in je malo upanja, da bi ostal pri življenju.

FOLSOM, Cal., 19. septembra. — Pri poizkusu pobega iz tukajšnje Folsom jetnišnice, katerega so podvzeli kaznjenci, je nastala bitka med pazniki in kaznjenci, v kateri so bili en paznik in dva kaznjenca ubita, jetniški ravnatelj in sedem nadaljnjih oseb pa je bilo nevarno ranjenih.

Krvavi boj na dvorišču jetnišnice je trajal petnajst minut, in ko je bil boj končan, je obležalo na dvorišču šest krvavih in težko ranjenih nezvestnih kaznjencev, poleg njih pa trupli ubitega paznika H. E. Martina, kaznjenca Clyde Stevensa, ki je zasnoval načrt za beg in še nekega nadaljnjega jetnika Clarence Larkin, ravnatelj jetnišnice je bil z nožem nevarno ranjen v trebuh in zdravniki imajo malo upanja, da bi ostal pri življenju.

Kapetan straže W. J. Ryan in paznik James Kerns sta bila zabodena z noži, in nevarno je ranjenih več jetnikov.

Stvar se je začela tako-le: Malo pred poldnevom je varden Larkin, pri kateremu sta bila paznika Ryan in Kerns, začel sprejemati v svoji pisarni kaznjence, kakor je imel navado delati vsako nedeljo, ob kateri priliki so se mu kaznjenci lahko pritožili radi te ali one zadeve.

V vrsti pred ravnateljem v njegovi pisarni je stalo približno sedem jetnikov, ko je nenadoma sedmero teh planilo z noži v rokah naprej. Dočim so jetniki držali ravnatelja in oba paznika z noži v rokah v strahu, je kaznjence Davis zahteval od ravnatelja, naj telefonira stražnikom na obzidju jetnišnice, naj slednji takoj izpušče svoje puške dol ter jih izročijo jetnikom.

V sosednji pisarni pa je bil ravnatelj tajnik Whalen, ki je slišal glasno govorjenje v ravnateljevi pisarni. Vzel je slušalo telefona ter poklical ravnatelja, da ga vpraša, če ni morda pri njem vse v redu. Slučaj pa je hotel, da je ležalo slušalo telefona v vardenovi sobi na mizi, mesto obešeno na telefonskem aparatu, in tako je Whalen slišal kaznjencevo zahtevo. Njegov telefoniral v stražni stolp, rekoč: "Najbrže bodo kaznjenci privedli na dvorišče ravnatelja in oba paznika. Če se to zgodi, prične takoj streljati."

Ravnatelj in oba stražnika so se postavili kaznjencem po robu ter se vrgli nanje s količki, edinim orožjem, ki ga nosijo pazniki med jetniki. Jetniki pa so pričeli kakor obsedeni mahati s svojimi noži.

Ko so prispeli na dvorišče, so pričeli stražniki takoj streljati na skupino.

Noži jetnikov so bili izdelani iz pil in dolgi po pet palcev.

Skok skozi okno

Miss Katherine De Mar, stara 25 let in stanujoča na 1913 East 70th St. se je ustrašila v svojem stanovanju, ker je mislila, da je neki vlomilec vdrl vanj. V strahu je skočila skozi okno drugega nadstropja ter padla spodaj na konkritna tla. Prepeljali so jo v bolnišnico, kjer so ugotovili, da je dobila le lažje telesne poškodbe.

ARETACIJA POHOT- NEŽA

YOUNGSTOWN, O. 19. septembra. — Nek sedemnajstletni mladenič je pred policijo priznal, da je kriminalni napadec mlado deklico, dijakinjo višje šole. Rekel je, da je šel iskat delo, katerega ni dobil, na potu domov, pa je v gozdiču opazil omenjeno deklico, kateri je zvezal roke in ji storil silo.

Sporazum med AFL in CIO v tukajšnjih predilnicah

Med obema delavskima organizacijama je bil končno dosežen sporazum v zadevi delavstva v predilnicah, ki pripada k obema organizacijama.

CLEVELAND, O. — Iz verodostojnih virov se naznaja, da je pričakovati danes poravnave juridičnih nesporazumov med Ameriško delavsko federacijo in C. I. O. odborom v zadevi tukajšnjih predilnic. Stone Knitting Mills, Bamberger - Reinthal Co., in Friedman - Blau - Farber Co. Sporazum v zadevi Federal Knitting Mills pa je bil dosežen včeraj, ko sta obe delavski organizaciji podpisali tozadevni dogovor z delodajalci.

Pod tem kompromisnim sporazumom bo imela Ladies Garment Workers unija, spadajoča pod C. I. O., pravico kolektivnega pogajanja za vse delavce v Federal predilnici, kjer je imenovana unija izvajala obvolitvah večino. Pri Stone napravah pa bo imela pravico do kolektivnega pogajanja Ameriška delavska federacija, ki je tam izvajala večino.

V Federal predilnici, ki je najela nove delavce, ko se je pričel štrajk C. I. O. delavcev, bodo ti delavci zdaj spet odpuščeni in stari delavci bodo spet sprejeti na delo.

Kitajski letalci nad Šanghajem

Letalci so ostali visoko ter vrgli nekaj bomb, ki pa po vsej priliki niso povzročile posebnih škod.

SANGHAI 19. septembra. — Sinoči med 6. in 8. uro so prileteli kitajski letalci nad Šanghaj, kar se je zgodilo prvikrat po petih dneh. Čim so se pojavila letala, so japonske bojne ladje nemudoma otvorile nanje ogenj svojih topov, toda letalci so ostali zelo visoko v zraku. Letalci so vrgli več bomb, toda v kolikor je doslej znano, niso zadeli nobene japonske ladje.

Včeraj ni niti japonska niti kitajska armada podvzela nobenega poizkusa napredovanja v Šanghaju in bojne ladje so ostale take, kakršne so bile prej.

Wayside okraj je danes prepovedan teritorij, kamor ne smejo niti japonski častniki. Okraj, ob katerem teče Jangcepu reka, je bržkone pozorišče izkrcavanja japonskih čet.

Špansko letalo na- padlo angleški rušilec

Poroča se tudi o submarinskemu napadu na angleško ladjo, nosilko letal. Izkrcanje Angležev na Majorki.

LONDON, 19. septembra. — Angleški rušilec Fearless je sporočil angleški admiraliteti, da je bil v soboto napaden v bližini Gijona po nekem bombnem letalu.

Tik rušilca je padlo v morje šest težkih bomb, toda rušilec ni bil zadet.

Rušilec je plul pod angleško zastavo, dalje pa je imel tudi v svrhu lažjega prepoznanja po barvan topovski stolpič z belo, modro in rdečo torpedu.

Z Malte se poroča, da je bila v četrtek napadena po neki podmornici angleška ladja Glorious nosilka letal, edinica angleško-francoske patrulje v Sredozemlju. Poroča se, da se je ladja komaj ognila torpedu.

Dalje se poroča, da je dobil kontingent angleških mornariških vojakov ukaz, da se izkrcava na otoku Majorki, ki je v oblasti španskih fašistov.

Ameriška legija nastopila proti ameriškim nazijem

Njihovo delovanje pomeni največjo žalitev institucij Zedinjenih držav.

NEW YORK, 19. septembra. — Tukaj se je danes pričela konvencija Ameriške legije katere poveljnik Farry W. Colmery, je zahteval takojšnjo preiskavo o delovanju ameriških nazijev.

"Preko morja prihajajo glasovi, da si nemška vlada lasti pravico organiziranja nacističnih skupin v naši deželi," je dejal Colmery. "Kakšna nesramnost je to od strani nazijev in kakšno razžaljenje naših institucij! Ameriško ljudstvo ima pravico, da postane komunistično, če tako hoče, dasi se bo Legija proti takim nameram borila do konca. Tu so Zedinjene države in mi imamo pravico, da si izberemo vlado, kakršna nam je najbolj všeč in prav tako imamo pravico slediti kakršni koli politični filozofiji, ki nam ugaja. To je naša stvar, ne pa stvar kake tuje vlade in tujega naroda..."

Diktature — in sicer vse, levičarske in desničarske — je označil Colmery kot "suzenjske države," ki zapirajo pred nosom posameznika vrata vsaki priliki. Tukaj ni prostora za slepomišljenje, je dejal. Državlani naj prišežejo lojalnost Zedinjenim državam ali pa svoji lastni državi.

Smrtna kosa

V nedeljo zjutraj je preminula Betty Gribbons (Grebenc), rojena Decker. Stara je bila 24 let. Stanovala je na 1412 East 93 St. Tukaj zapuščala žalujočega soproga Viktorja in štiri tedne starega sinčka, starše, brata in sestro. Pogreb se vrši iz hiše žalosti. Čas naznanimo jutri.

Seja

Seja "Slavčkov" se vrši nočej ob 8. zvečer v Slovenskem Narodnem Domu.

Girdler in njegovi pajdaši toženi za \$377.500 odškodnine

Tožijo jih delavci, ki so bili tekom izgrediv pred Corrigan-McKinney tovarno telesno poškodovani.

CLEVELAND, O. — Tom M. Girdler, predsednik Republic Steel korporacije, B. Carpenter, generalni poslovodja Corrigan-McKinney tovarne, in dva policista Republic Steel korporacije so bili toženi na tukajšnji Common Pleas sodnji. Tožbo proti njim so vložile osebe, ki trdijo, da so bile ranjene tekom izgrediv pred Corrigan-McKinney tovarno dne 26. julija.

Tožitelji so izjavili, da so dobili v teh izgrediv razne poškodbe: tako je nekaterim počila vsled udarcev lobanja, zlomljen jim je bil nos, dobili so razne notranje poškodbe in bili so oziroma so še nekateri nezmožni za delo.

Vsi omenjeni so toženi za odškodnino, katere skupna vsota znaša \$377.500.

Neki reprezentant Republic korporacije je izjavil, da ne bo podala korporacija nobene izjave, dokler ne prouči obdolžb.

Osem izmed oseb, ki tožijo, je članov C. I. O., ostali pa so bili gledalci, ki so bili zajeti v sredini izgrediv.

NOVICA ZA ENONOŽCE

SAN FRANCISCO, 19. septembra. — V tem mestu so odprli trgovino s čevlji, kjer bodo kupili ljudje, ki so izgubili eno ali drugo svojih nog, lahko po samo en čevlj in jim ne bo treba kupiti dveh, kakor doslej. Trgovina upa, da se bodo take trgovine pojavile kmalu tudi v drugih mestih.

Senator Glass pravi, da sodnik Black ne bo resigniral

Senat je imel vse prilike, da bi preiskal njegovo delovanje, pa tega ni storil.

LYNCHBURG, Va., 19. septembra. — Senator Glass, ki je glasoval proti senatorju Blacku kot članu vrhovnega sodišča, je izjavil, da nima nobenega pojma, kako bi mogel predsednik Roosevelt zdaj odstaviti Blacka z njegovega mesta. Rekel je, da je imel senat vse prilike, da bi preiskal delovanje senatorja Blacka pred njegovim imenovanjem za člana vrhovnega sodišča, toda senat tega ni storil. "Zdaj, ko je senator Black položil prisego, je vse govorjenje samo izguba časa," je rekel senator Glass. "Blacka se ne more več odstaviti in je nespametno misliti, da bi sam resigniral."

Smrtna kosa

Včeraj zjutraj ob 6. uri je preminul Andrej Kikelj, star naseljenec, bivajoč v Ameriki nad 45 let. Rajni je doma iz Sardinje vasi, fara Žužemberk. Rajni se je podal bolehen, da bi se mu zdravje vrnilo k svoji hčeri Agnes Vidmar na farme v Hudson, O. pred dvema mesecema, tam je preminul v nedeljo zjutraj. Družina Kikelj stanuje na 1177 E. 60 St. Poleg soproge zapuščata hčeri Agnes, poročeno Vidmar in Annoter sina Josipa. Truplo rajnega ostane do pogreba v kapeli A. Grdina in Sinovi. Pogreb se bo vršil v cerkev sv. Vida v sredo ob 9. uri in potem na pokopališče Calvarijs. Sorodnikom naše sožalje, pokojnemu pa bomo di ohranjen blag spomin.

Denar zgubljen

V soboto zvečer se je pri Flaishmanu izgubila svota denarja. Pošten najditelj je pronašel, da vrne denar Flaishmanu proti nagradi.

Politična kampanja v Clevelandu je zdaj v svojem polnem razmahu

Župan Burton je bil včeraj sila zaposlen mož. — O'Connell se je krepko zavzel za Roosevelta. — McWilliams govoril na pikniku.

McSWEENEY IN GONGWER STA SKUPAJ NASTOPILA

CLEVELAND, O. — Županški kandidat demokratske stranke, John O. McWilliams, je otvoril včeraj v Will-O-Beach parku kampanjo za svojo izvolitev.

V navzočnosti W. B. Gongwerja in kongresnika Martina Sweeneyja, ki sta medsebojno pokopala bojno sekuro, da bosta mogla nuditi vso podporo demokratskemu kandidatu McWilliamsu, je slednji napadel sedanjega župana Burtona kot "reprezentanta ljudi, ki stanujejo izven mesta in ki hoče dobiti kontrolo nad mestom Clevelandom."

Na govorniškem odru je bil tudi Thomas A. Lenehan, tajnik Clevelandске federacije dela, ki je izjavil, da bo organizacija podpirala kandidaturu McWilliamsa.

Sedanji župan Harold Burton pa je imel v dvorani Western Reserve kluba govor pred republikanskim ženstvom 17. varde. Toda to ni bilo vse. Župan Burton je bil včeraj sila zaposlen mož, kajti poleg tega govora se je udeležil tudi treh poljških in kokoških pojedinj clambakes — dveh piknikov in dveh banquetov.

"Danes je na relifu 20.000 rodbin s 70.000 osebami," je rekel župan. "V mestno hišo so prišli nekateri, ki so svetovali, naj se okrne število oseb, ki so na relifu. Toda tega nismo storili. Mi ne moremo prepustiti teh ljudi njihovih usodi."

V Slovenskem domu na Holmes Ave., pa je imel shod Walter G. O'Donnell, neodvisen županski kandidat, ki je govoril pred člani Ohio-Murray lokalne United Automotive Workers unije. O'Donnell se je krepko potegnil za predsednika Roosevelta, ki je postal tarča napadov raznih reakcionarnih sil, ker je pomotoma imenoval za člana najvišjega sodišča senatorja Blacka, kateremu očitajo pripadništvo h Ku Kluku Klanu in iz česar hočejo Rooseveltovi nasprotniki kovati svoj politični kapital."

Včeraj zjutraj ob 6. uri je preminul Andrej Kikelj, star naseljenec, bivajoč v Ameriki nad 45 let. Rajni je doma iz Sardinje vasi, fara Žužemberk. Rajni se je podal bolehen, da bi se mu zdravje vrnilo k svoji hčeri Agnes Vidmar na farme v Hudson, O. pred dvema mesecema, tam je preminul v nedeljo zjutraj. Družina Kikelj stanuje na 1177 E. 60 St. Poleg soproge zapuščata hčeri Agnes, poročeno Vidmar in Annoter sina Josipa. Truplo rajnega ostane do pogreba v kapeli A. Grdina in Sinovi. Pogreb se bo vršil v cerkev sv. Vida v sredo ob 9. uri in potem na pokopališče Calvarijs. Sorodnikom naše sožalje, pokojnemu pa bomo di ohranjen blag spomin.

Smrtna kosa

Včeraj zjutraj ob 6. uri je preminul Andrej Kikelj, star naseljenec, bivajoč v Ameriki nad 45 let. Rajni je doma iz Sardinje vasi, fara Žužemberk. Rajni se je podal bolehen, da bi se mu zdravje vrnilo k svoji hčeri Agnes Vidmar na farme v Hudson, O. pred dvema mesecema, tam je preminul v nedeljo zjutraj. Družina Kikelj stanuje na 1177 E. 60 St. Poleg soproge zapuščata hčeri Agnes, poročeno Vidmar in Annoter sina Josipa. Truplo rajnega ostane do pogreba v kapeli A. Grdina in Sinovi. Pogreb se bo vršil v cerkev sv. Vida v sredo ob 9. uri in potem na pokopališče Calvarijs. Sorodnikom naše sožalje, pokojnemu pa bomo di ohranjen blag spomin.

Seja

Danes 20. septembra se vrši seja staršev mladinskega pevskega zbora SDD na Waterloo Road, ob 8. zvečer. Seja pevecv istega zbora se pa vrši ob 5:30 popoldne. — Tajnica.

Shod za Rožanca

Jutri zvečer se vrši javni shod za John Rožanca, kandidata za kouncilmana v 32 wardu. Nastopi več govornikov. — Shod se vrši v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Iz življenja naših ljudi po Ameriki

Wilkes-Barre, Pa. — Rojak Jos. Roglič, znani žogarski sportnik, se je pred nekaj dnevi težko pobil, ko se je kolo njegovega avtomobila razletelo. — Odpeljali so ga v bolnišnico. Z njim vred je bil poškodovan tudi John Omahen, ki se zdravi doma.

Milwaukee, — Frank Bolka, drugi gl. podpredsednik SNPJ, se je na zadnji Labor day med slavljen dneva SNPJ sestal z Ano Patijo iz Springfielda, Ill., članico društva 567 SNPJ, ki je prišla v Milwaukee k slavnosti Bila je "ljubezen na prvi pogled", kajti nekaj dni po tisterni sta se že poročila.

Burgettstown, Pa. — Dne 11. septembra je umrl John Tavčar, star 60 let in rojen v Hotavlju nad Škofjo Loko. Podlegel je operaciji na želodcu, ki je bila izvršena na njem 30. avgusta. V Ameriki je živel 43 let in bil je član društva 287 SNPJ.

Pueblo, Colo. — V Corvinnovi bolnišnici se nahaja Peter Tomič, ki se je pobil pri avtni nesreči; dalje se tamkaj nahaja Anton Nevak z zlomljeno hrbtenico in Nik Cuich, ki je bolan v grlu. Nadalje sta bolna Anton Virant in Mary Maher, ki pa se zdravita vsak na svojem domu.

Koncert mladine

Ob dobrem posetu slovenskega občinstva se je včerajšnji koncert mladinskih pevskih zborov izborna obnesel. Mladi pevci so sijajno rešili vsodo nalogo, toda vsa stvar se je preveč zavlekla, ker je nastopilo preveč govornikov, ki so s svojimi govori zavlekli koncert. Sodi se, da se je udeležilo prireditve nad tisoč ljudi. Jugoslovanskega konzula, dr. Stojanovića je zastopal na koncertu g. Slavoj Trošt, izseljeniški komisar v New Yorku. Dr. Stojanovič se namreč ni mogel udeležiti koncerta, ker je bil v zadnjem trenutku pozvan na konvencijo Ameriške legije v New Yorku, kjer je fungiral kot predstavnik stare srbske in sedanje jugoslovanske vojske.

Seja

Danes 20. septembra se vrši seja staršev mladinskega pevskega zbora SDD na Waterloo Road, ob 8. zvečer. Seja pevecv istega zbora se pa vrši ob 5:30 popoldne. — Tajnica.

Shod za Rožanca

Jutri zvečer se vrši javni shod za John Rožanca, kandidata za kouncilmana v 32 wardu. Nastopi več govornikov. — Shod se vrši v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

»ENAKOPRAVNOST«

Owned and Published by THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.

6231 ST. CLAIR AVENUE - HENDERSON 5311-5312

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

50 raznašalca v Clevelandu, za celo leto.....	\$5.50	
za 6 mesecev.....	\$3.00; za 3 mesece.....	\$1.50
50 pošti v Clevelandu, v Kanadi in Mexici za celo leto.....	\$6.00	
za 6 mesecev.....	\$3.25; za 3 mesece.....	\$2.00
50 Zedinjene države za celo leto.....	\$4.50	
za 6 mesecev.....	\$2.50; za 3 mesece.....	\$1.50
50 Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države:		
za celo leto.....	\$8.00 za 6 mesecev.....	\$4.00;

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

UREDNIKOVA POŠTA

Žane z Ljubljane

Na seji društvenih zastopnikov. — Po nekaj mesecih se moram zopet malo oglasiti, da ne bodo čitatelji mislili, da sem pozabil dihat. Najprvo gre na program nedeljska seja društvenih zastopnikov za novi dom v Euclidu. Saj je že čas, da se kdo malo pobriga, da se kaj naredi, da ne bodo vedno "insurance inspectorji" ukazovali popravil to, popravi ono, pa še vedno izgleda kot je bilo. Novi Dom je treba!

Seja se je vršila 12. septembra popoldan. Pa ne vem ali je zastopnike bolj zanimala balinarska tekma, ali niso bili navzoči, jaz sem videl premalo članstva na seji. "Ko bi vsi prišli bi bila polna dvorana. Mene je najbolj zanimalo to, ko so ljudje vpraševali kje bo stal novi dom. Ljudje, kako se bo dom zidal ko še na sejo nimate priti, da bi odobrili načrt in izjavili koliko ste pri volji pomagati! Jaz lahko rečem, da se dom postavi na

Public Square če je denar na razpolago. Financa je glavno orodje pri zidavi in čim več bo tega orodja, lepši in pripravnější prostor se lahko odloči. Drugače ne bo nič.

Kar se novih pravil tiče, bi jaz apeliral, da bodo za prihodnjo sejo predstavljene na slovensko. Naj ljudje pokažejo, da znajo čitat tudi slovensko, ne samo angleško.

V ostalem je bila seja navadna, predlogi proti, itd. Najboljša točka je bila ko se je večina izrazila za novi dom, pa na, bo kjer že.

Iz dvorišča se je pa slišalo vpitje, "pa smo jih, pa smo jih!"

Collinwood je odnesel prvo nagrado v balinarski tekmi. Euclid pa drugo, pa ne daleč, samo v pritličje!

Zaključek seje. Hvala vsem obiskovalcem. Druga seja bo v kratkem. Pazite za datum in se udeležite polnoštevilno.

ZANIMIVOSTI IZ KRONIK PRETEKLOSTI IN SODOBJA

NABIRA IN PIŠE UREDNIK

ŽIVLJENJE STARODAVNEGA ČLOVEKA

(Izčrpek iz "Science Service Radio Talks")

Velike izpremembe v življenju človeka v Evropi so se pojavile takoj po zadnji ledeni dobi, približno pred 10.000 leti. Tedaj so se razširjali veliki smrekovi gozdovi od Anglije do Urala, kjer je bilo precej gorovja. To gozdovje je bilo prekinjeno samo po jezerih, barjih in rekah. Južni del Severnega morja je bil takrat še kopnina in barje. Baltičsko morje je bilo tedaj veliko, od vseh strani s kopnino obdano jezero.

Pogozdene planjave so kolonizirali ljudje, ki so živeli daleč na jugu, ko je bila ostala Evropa še pokrita z večnim ledom. Ti ljudje so bili še vedno lovci in ribiči; oni niso še kmetovali niti gozdarili, niti niso redili žit, kakor tudi niso redili živine za hrano. Kovin niso poznali — celo baker jim je bil neznan. Jezera in reke so bile polne rib; obrežja so mrgolela divje perutnine. Ob obrežjih rek so se pasli veliki jeleni oči in divja goveda, ob rekah je bila obilica bobrov in sploh ni bilo pomanjkanja živali, ki dajejo kožuhovino.

Boj za življenjski obstoj tedanjih ljudi ni bil trd. Poleti so živeli ljudje ob jezerih in rekah, kjer so lovili ribe, divjo perutnino in razno zverjad, in nabirali razne lesnike, crehe in jagode. Razumljivo je, da so ti ljudje izgubili v jezerih in rekah mnogo svojih ribičkih in lovskih pripomočkov — harpun, sulice, trnikov in pušice, kar je bilo izdelano večinoma iz kosti in jelenjega rogova.

Se pred ledeno dobo so živeli ljudje na nepogozdenih stenah in tundrah, kjer so lovili mamuta in severnega jelena; orodja niso imeli skoraj nobenega; orodje je bilo treba iznajti potem, ko so gozdovi zamenjali tundro.

Tako vidimo, da prihajajo najstarejše sekire, rovnice in dleta v Evropi iz ribičkih naselbin ob rekah in jezerih, ob katerih so se razširjali veliki gozdovi. Kakor že rečeno, je bilo njihovo prvo orodje in orodje izdelano iz kosti in rogova, kmalu pa so ga začeli oblikovati tudi iz kamnja.

Za transportacijo v vzhodnih delih gozdovja, kjer je takrat kakor danes padlo mnogo snega, so izumili neke vrste sani. Najstarejše sani so našli v neki votlini na Finskem. Razvidno

je, da so v te sani vpregali pse. Pes je bil prva žival, ki jo je človek udomačil. Vseposod so namreč stikali okoli naselbin psi, ki so morali biti vsaj deloma ukrojeni in domači. Na vsak način so jih morali vdomačiti prvi ribiči ter jih naučiti vleči sani.

Menda prav tako stari se snežni čevlji ali smuči. Izdelbena drevesa so uporabljali za vožnjo po jezerih in rekah. V mnogih najdiščih so našli vesla teh starodavnih ljudi, čoda nobenih čolnov. Mnogo čolnov je bilo tedaj izdelanih tudi iz kož.

Po vsem gozdu so taborile in živele manjše skupine ribičev in lovcev. Te skupine so bile maloštevilne in raztresene, toda nikakor med seboj izolirane. V iskanju živil so se morale te skupine od časa do časa preseljevati, in ob takem preseljevanju so te skupine zadevale druga na drugo. Zato najdemo natančne enake harpune vse od Cambridgehire v Angliji, do Estonije in celo do Urala.

Pred približno 7000 leti se je skupnost planjav razkrla. Zemlja se je pogreznila, voda je ločila Anglijo od ostale celine in slano morje je naplnilo Baltičski bazen. Klima je postala gorkejša in vlažnejša. V angleških, danskih in celo švedskih gozdovih so hrasti in javori nadomestili smreke.

Vreme je postalo vlažno in mokro, švedska in norveška sta bili še vedno mrli naslage ostrig so nudile skoro neizčrpno zalogo živil. V morju so lovili tunjce in ljudje so kmalu ugotovili, da je ribarenje v morju bolj dobičkonosno kakor lov v sladkih vodah, rekah in jezerih.

Na Danskem so se ljudje stalno naselili v zatišjih ob velikih naslagah ostrig. Ogromne količine školjk, kažejo mesta, kjer so stale te naselbine. Ti naselbiki so že znali izdelovati iz žgane glovice posodo in razne vrste; morda so se tega naučili od ljudi, ki so pričeli ob tem času prihajati proti severu iz podnamske doline ali preko sedanje Francije.

Kmalu potem, bržkone pred približno 5.000 leti, so ti novodošleci pripeljali s seboj na Dansko ovce, kratkorogato govedo in razna žita, ki niso na severu

nikoli v divjem stanju rasla. Sešoma so severni lovci našli tržišča za svojo kožuhovino med bolj kulturnimi ljudstvi na obalah Črnega morja in onstran Kavkaza. Gozdni prebivalci so se takrat prvokrat seznanili z bronom in železom.

Ti zgodnji ljudje so izboljšali evropsko celino. Poljedelci so s svojimi kamenitimi rovniciami in sekirami odprli doline kultura, lovci in pastirji so utrli pot skozi primitivne, deviške gozdove. Trgovci in kupčevalci so prebijali gorske prelaze ter delali dolgotrajna potovanja v iskanju blaga. Ti zgodnji raziskovalci niso tako slavni kakor Grki in Fenicani, toda bili so njih predhodniki, in steze, ki so jih oni utrli, so postale pozneje rimske ceste in naše novodobne železniške proge.

Med znanstveniki vlada nesoglasje glede vprašanja, da-li je človek milijon let na svetu ali norda že dlje. Vsa naša vednost glede prvih ljudi temelji na odkritjih in najdbah raznih okostij in delov istih. Ta okostja nam dokazujejo, da je narava naredila celo vrsto eksperimentov na človeški anatomiji, prelehen je postala ta anatomija ustaljena. Najstarejši okostja, ki datirajo iz dobe pred pol milijona ali milijonom let.

Najdba človeškega okostja pri Heidelbergu v Nemčiji, katerega so našli pod dvajsetimi plastmi zemlje, kaže, da je imel tedanji človek težko, brutalno čeljust. Potem imamo ostanke okostja človeka, katerega so našli v bližini Piltodvna v Angliji. To je bilo okostje ženske iz stare kamenite dobe. Njena obanja je bila zelo debela in zelo visoko, spodnja čeljust pa je skoraj brez brade in čisto opičja.

V neki votlini v bližini Pekina na Kitajskem so našli petoro lobanj in 100 zob ljudi, ki so bili najstarejši znani ljudje na Daljnem vzhodu. O njih vlada med znanstveniki mnenje, da so morali živeti najmanj pred pol milijona leti. Iz te najdbe je razvidno, da so že v tisti sivi preteklosti ljudje poznali ogenj ter da so pekli meso. To so bili lovci, ki so nosili in vlačili domov divje konje, nosoročce, jelene, srne in druge velike živali. V votlini so namreč našli ožgane kosti imenovanih živali.

Dalje ne smemo pozabiti najzgodnejšega človeka od vseh teh pradednih ljudi, namreč Neanderthalca, ki je živel v Evropi in na Bljžnjem vzhodu pred približno 60.000 ali več leti. Ta človek je imel naprej upognjeno glavo, njegove oči so bliskale izpod košatih obrvi, brada pa je bila zelo majhna, ali bolje rečeno — iste skoraj ni bilo.

Toda treba bo narediti še mnogo odkritij, preden bo mogoče natančno proučiti življenjsko drevo modernega človeka.

Modern človek se je uveljavil na zemlji že pred trideset tisoč leti, in o njem ne manjka dokazov v raznih taboriščih in izkopinah. Ta človek je bil fizično lepo razvit, imel je dobro razvite možgane, brado in čelo. Toda tudi ti ljudje so bili odvisni od svojega kamenitega orodja za lov na živali, s katerimi so se preživljali.

Najznačilnejši dokaz napredka je bila zgodnja umetnost. — Cro-Magnon človek je bil že jako razvit umetnik. Na zidovih svojih votlin so narisali in naslikali duhovite lovske prizore, na katerih je videti bizona, mamute in konje v taki dovršenosti, da se morejo meriti z današnjimi dovršenimi umetniki. Takih poslikanih jam je mnogo zlasti v Franciji.

IZ STARE DO-MOVINE

LETOVANJE NA BLEDU

Letošnja letoviška sezona na Bledu je bila nenavadno slaba. Zaradi neurejenih plačilnih razmer z nekaterimi državami ter nizkih tečajev lire in češkoslovaške krone je bil obisk letovišča prav slab. Poleg tega je deževno in hladno vreme zaključilo sezono par tednov prej kot običajno. Bled je v zadnjih letih investiral težke milijone za povečanje hotelov, zabavišč, kopališč in drugih naprav za udobnost gostov, toda letos bo nedvomno sezonska bilanca marsikje izkazovala ničlo.

NESREČA J. REMSA

V ljubljanskem dnevniku "Jutru" je bila priobčena sledeča vest: "Naš rojak g. Rems, dopisnik ameriški listov, se je te dni mudil v Zagrebu. Na ameriškem konzulatu mu je po nesreči spodrsnilo na stopnišču in je padel tako nesrečno, da si je zlomil roko. Želimo g. Remsu skorajšnje in popolno okrevanje."

Omenjeni g. Josip Rems je bil dolgo let v Ameriki, član JSKJ in na par konvencijah te organizacije tudi delegat. Sirom Amerike ima mnogo prijateljev, ki mu istotako želijo skorajšnjega in popolnega okrevanja.

UCITELJ GERMEK UMRL

V Ljubljani je umrl upokojeni mestni učitelj iz Trsta, g. Anton Germek, star 69 let. Po rodu je bil od Sv. Ivana pri Trstu, kjer je tudi kot učitelj služboval 35 let. Bil je vzoren rodoljub in vodja slovenskega učiteljskega pokreta v Trstu in na Primorskem.

VEVERICA MAČEHA

V Koroški vasi pri Novem mestu gospodari Anton Muhič. Kako pa, poleg druge živine ima prav ljubeznivo muco. Pred kratkim je imela mladič. Muhičev 14-letni oče, ki rad stika v gozdu, je pa povrhu našel 4 negodne ververice, ki jih je prinesel domov. Ker se je bal, da bi mu najslabotnejša ververiča poginila, jo je pogruntal, kakor se pač takih reči domisli samo mladina. Napravil je poizkus, ki se mu je sijajno posrečil. Slabotno ververico je nesel k doječi mački in jo dal med ostale mladiče. Sicer precej krvolovna muca se na čudo prav nič ni branila malega, novega, redkega, gosta. Materinstvo je zmagovalo. Mirno je pustila, da je ververiča pila pri njej mleko v prav-tisti meri kakor njeni mladiči. Ko je po nekaj dnevih prišla ververica k moči, se je pričela mačka z njo igrati. Neverjetno ljubki so bili ti prizori. Vzljubila je drobno, okretno pastorko tako, da svojih lastnih mladičev ni več pustila k sebi. Veverica je sama bila pri njej. Obe sta skakljali okrog hiše in po drevju, da ju je bilo veselje gledati. Skratka, postali sta si nerazdružljivi prijatelji. Zdaj ju občudujejo ljudje od blizu in daleč.

Toda treba bo narediti še mnogo odkritij, preden bo mogoče natančno proučiti življenjsko drevo modernega človeka. Modern človek se je uveljavil na zemlji že pred trideset tisoč leti, in o njem ne manjka dokazov v raznih taboriščih in izkopinah. Ta človek je bil fizično lepo razvit, imel je dobro razvite možgane, brado in čelo. Toda tudi ti ljudje so bili odvisni od svojega kamenitega orodja za lov na živali, s katerimi so se preživljali.

Tragedije v Dolini smrti

Zemljiska lisa, ki bo kmalu brez gospodarja.

Na zadnjem zborovanju ameriške Kemije družbe je govoril prof. Floyd s sanfordskega vseučilišča o svojih raziskavah v prošli Dolini smrti v Dakoti. V nekdanjih bojih belokožcev proti indijanskim rodovom so si bili osvojili tudi ozemlje Dakote, a Dolina smrti postane dolina brez gospodarja.

SKRAT

Letovišar: "Koliko mleka si vam daje ta lepa krava?" Dekla: "15 do 18 litrov dnevno."

Letovišar: "Ali prodaste vso količino?" Dekla: "Ne, mi prodamo komaj 30 litrov."

Učitelj: "Kako se pravi človeku, ki krade?" Učenec molči.

Učitelj: "No, pomisli! Če na primer jaz vtaknem roko v tvoj žep in vzamem dolar iz njega — kaj sem?" Učenec: "Čarovnik!"

Zena: "Sram te bodi, da mi niti najmanjše zabave ne privoščiš!" Mož: "Kaj pa godrnjaš, saj si bila v nedeljo na koncertu, v ponedeljek na čajanki, včeraj pa v gledališču."

Zena: "Ze res, toda povsod sem bila s teboj." Dakote in Wyominga. Indijanski rod, ki ni bil posebno sposoben za vojno, je kmalu izginil s površja, belokožci so ga uničili do zadnjega moža in so se začeli seliti v deželo.

Sosedni indijanski rodovi, ki so pokol preživeli, so belce isto svarili, naj ne prihajajo v to deželo, češ da jo je Manutu prekel in da je njene živali udomačil s kugami. Belokožci so se temu smejali, toda kmalu so se morali prepričati, da imajo Indijanci prav. Krepki možje, ki so prišli v deželo, da bi obdelovali zemljo, so postali v kratkem bolehn, slabotne postavne, ki so se zgodaj ostarele. V desetih letih so bile njih mlade žene starke, otroci so zaostajali v rasti in še preden so dozoreli, so bili podobni starcem. Tako je bilo tudi z živino, ki je ostajala kilava kakor žito in pašniki. Nihče si te skrivnosti ni mogel razlagati: sonce je sijalo svetlo in vroče na Dakoto, v deželi je bilo dosti vode.

Mnogi izmed priseljencev so zapustili svoja bivališča in so se naselili v več tisoč kvadratnih kilometrov obsegajoče ozemlje, ki se ga je prišlo ime Dolina smrti. Tu je bila zemlja skoraj zastonj, toda vsi, ki so ostali na njej, so doživljali isto tregedijo.

Tri desetletja se je ameriška znanost bavila z dogodki v Dolini smrti, a šele sedaj je uspelo, da je odkrila povzročitelja njene nesreče. V tej dolini je zelo mnogo selena, ki sliči v svojih učinkih arzenu in svincu. Drobni, nevidni delci selena zastrupljajo počasi, toda s smrtno sigurnostjo človeka, žival in rast. Pred to zastrupitvijo ni druge pomoči, nego da pobegnesh.

Prof. Floyd je govoril o svojih raziskavah, ki so mu pokazale, da ni bilo žive živali, ki bi bila prišla prostovoljno v to Dolino smrti. V njenem zraku ne pejejo ptice in ne brečijo žuželke, celo v njenih jezerih ni rib. Ker doslej ni uspelo, da bi dobili kakšno učinkovito snov zoper selenov strup, ni drugo pomoči, nego da se vsi prebivalci tega ozemlja izselijo. Oblasti so sklenile, da to izselitev pospešijo, a Dolina smrti postane dolina brez gospodarja.

P. Hall:

STRAHOTNI TOVOR

"Torej, Hall, vzemite malo dvosedežno letalo," je rekel Mac Kennay, glavni vodja moje letalske družbe.

"Pripeljati morate nekega bolnika v Parkington, ki je eno letalsko uro oddaljen od Njujorka."

"Parkington? Kaj pa je prav za prav tam?"

"Nekakšen zasebni zavod za živčno bolne, ki imajo kaj pod palcem. Sicer pa ne vemo ničesar podrobnejšega, kdo in kaj bi bil. A ker morete ondi, kakor nam poročajo, celo z letalom pristati, bo že kdo izmed višjih deset tisočev ... Na vsak način glejte, da bo vse v redu. V letalu imate že pripravljene posebne karte za polet do bolnišnice doma in za pot dalje v Parkington."

Polet do posestva, kamor naj bi šel iskat svojega bolnega potnika, je trajal komaj dve uri. Do Parkingtona bom potreboval komaj poludruge uro. Prav za prav bi bil mogel bolnika prav izlahka prepeljati z avtom. Sicer pa, kaj naj bi si jaz s tem glavno belil!

Potem je zdrdralo moje letalo po neizmerni trati prav v bližini ponosne, bele veleposestniške hiše in sprejeli so me številni slugi, ki so me odvedli v obširen salon.

Čez minuto je stal pred menoj gospod, ki je bil za moj okus nekam preveč skrbno oblečen in ki je kazal, da bi rad teh nekaj minut, preden bi bil potnik pravljen za odhod, še kaj pomaknil z menoj.

Smotka. Zganje in kramljanje. Le vsebina kramljanja se mi je zdela malo čudna. Gospod, čigar imena si nisem mogel zapomniti, bi mi bil rad povedal, kako je mučno in naravnost strašno, če je član družine kak

nezdavljiv norec, razume se podaril.

Ko je to povedal, se je lotil povzročatelja o različnih nevarnostih, ki je z njimi združeno letenje po zraku in slednjič se je precej nedvoumno izrazil, kako se on sam ves čas zanima za letalstvo in da je pripravljen prav izdatno podpirati katerega mladega letalca, zmožnega in posebej pametnega. To besedo je prav posebno poudaril.

Slednjič sem ga razumel. A če bi bil tega človeka sunil v rebra, bi kasneje dejali, da sem napako razumel nedolžno kramljanje in bi dobil kakih tiralnajst dni zapor in bi bil slednjič še ob službo.

Zatorej sem vstal in rezko vprašal, ali je vendar že naredil svoj potnik, ki ga moram pripeljati v Parkington. Zdelo se je, da me je gospod razumel, zakaj pa se mu hudobno zaiskrile. Vendar je koj vljudo vstal, rekoč, da bo potnik že čez nekaj minut pri letalu.

Medtem sem še preiskal letalo in pazil, da se mu ni nihče od služinčadi preveč približal. Na to se je pojavil moj sobesednik v predelku, ki mu je sledil sluga, ki je bil moj potnik. Obleka potnikova ni bilo drugega ko nekega prisilni jopič, ki je segal do pasu. Na glavi pa je imel črna čelada, ki je bila zvezana s pasom. Na čeladi pa je bil napisan "Norec".

Zatorej me je hotel oni zločinski prevečanec pridobiti za svoj načrt. A ker mu to ni uspelo, so razrahljali vezi, da bi imel "norec" priliko napasti dozdene ugrabitelja. Izid takega boja v zraku pa se gospodi upravičeno ni zdel preveč dvomljiv.

Ta načrt ni bil tako slab, a sem ga v poslednjem hipu preprečil s svojimi "akrobacijami," ki so imele tak uspeh, da so bili povzročitelji tega načrta za več let obsojeni v ječo, namesto da bi bili dobili bogato dedščino. Jaz pa sem bil deležen nakazila, precejšnje vsote denarja, ki mi ga je podaril moj "norec," ko sem bil zavrnil ponujeno mi službo zasebnega pilota pri njem.

Misel na prisilni jopič in na tisti vijač mi je bila vendarle preveč neprijetna ...

Proda se

Po zelo zmerni ceni se prodajo dobro ohranjen set za sprejemno sobo, zofa in dva stola, ter pralni stroj v dobrem stanju. — Poizve se na 14508 Saranac Road.

Ameriški naciji

Nobena tajnost ni, da so Hitlerjevi agenti v Ameriki pridno na delu in da imajo svoje postojanske po vseh mestih, kjer se nahajajo večje kolonije nemških naseljencev. Ampak nacijska nevarnost, kolikor jo je, ne izvira od Nemcev oziroma nemških naseljencev, ampak nacijsko gibanje je opasno v toliko, v kolikor bi se mu utegnil posrečiti poizkus, da bi širše plasti ameriškega naroda prepričali, da Ameriki preti "komunistična nevarnost" in da se bo to nevarnost preprečilo edinele z zgraditvijo velikega fašističnega gibanja.

Ko je čikaški dnevnik Times te dni objavil serijo člankov, v katerih je bilo na podlagi odkritih reporterjev, ki so se vtihotapili v nacijsko organizacijo, ugotovljeno, da obstoji v Ameriki armada 20.000 nacijskih, ki se pripravljajo, da se polasti ameriške vlade, je ameriški nacijski vodja Fritz Kuhn, ki ima svoj glavni stan v New Yorku, trditev ogorčeno zanimal, potem pa je dostavil, da naciji se pripravljajo za boj proti "Židom, komunistom in Johnu L. Lewisu". Ta izjava je značilna za psihologijo in strategijo nacizma v Ameriki.

Agenti zveznega justičnega departmanta baš sedaj preiskujejo delovanje nacijske organizacije. Senator Borah in več drugih članov kongresa je izjavilo, da bodo po zaključitvi preiskave, ki jo vodi justični departament, zahtevali kongresno preiskavo.

Vzrokov za kako razburjanje ni, toda tudi pretiran optimizem bi se utegnil maščevati. Čuječnost je potrebna. Dočim bi vsi Nemci, kar jih je v Ameriki, ne mogli strmoglaviti demokracije te dežele, pa nevarnost obstoji v tem, da bi ameriška plutokracija nacijski pokret porabila kot jedro za organiziranje "ameriškega" fašizma.

"Napredek"

PRIPRAVNI FANTJE

Uniformirani fantje, ki jih imajo telegrafске družbe najete za raznašanje brzojavk, so porabni tudi za marsikatero drugo opravke. Tako jih ponekod ljudje kličejo, da jim vodijo male otroke v šolo ali v gledališče, da jim splezajo po mačko na drevo, da pokosijo trato, da čitajo stari ljudem, da pomagajo igrati karte, če enega igralca manjka, da splezajo skozi okno v stanovanje in odprejo vrata pozabljeni osebi, ki se je sama ven zaprla, itd. V nekem mestu Pennsylvanije je županova tajnica nujno pozvala telegrafskega sluga v urad, da je ubil miš, kateri je boječa ženska ušla na mizo.

TRGOVCI IN OBRITNIKI!
SEDAJ JE ČAS, DA SI NAROČITE VAŠE

KOLEDARJE ZA 1938

Pri nas imamo veliko izbero vseh vrst koledarjev, ki vam bodo gotovo ugajali. Imamo letos posebno lepe vzorce. Izplačalo se vam bo, da si ogledate naše vzorce predno naročite navadne, slabe koledarje od druge družbe.

Obdarite letos vaše odjemalce, ki so vam bili naklonjeni celo leto, s koledarji. Pridite si ogledat vzorce sedaj, ko je zaloga popolna in izbira nenavadno dobra.

Oglasite se v uradu ali pokličite Henderson 5311 ali 5312, in zastopnik pride k vam.

ENAKOPRAVNOST
6231 ST. CLAIR AVENUE

TRIJE LEVI SO POBEGNILI

V vestfalskem mestu Gronau ob holandski meji so pobegnili trije levi iz kletke nekega cirkuza, ki je tam gostoval. Pri sebnosti nekega cirkuškega namješčenca je uspelo, da so mogli eno izmed zveri prijeti, še preden je mogla napraviti kakšno škodo, obe drugi pa sta medtem na svoj način uživali svobodo.

Eden izmed levov se je vrgeel na nekega konja in mu pregriznil tilnik, drugi je usmrtil osla. Vse cirkuško osebje je pohitelo v družbi orožnikov na lov, medtem ko je med prebivalstvom vladala najhujša panika. Po dolgem preganjanju se je zasledovalcem le posrečilo, da so oha leva ujeli, ne da bi mogla napraviti še kakšno večjo škodo.

Božič v stari domovini

Od leta do leta postajajo bolj priljubljeni božični izleti v domovino, ki jih prireja Hamburg American Line — North German Lloyd. Pripravna odplutja ugaajo ljudem, kajti vsakemu udeležencu je mogoče dospeti v domovino v kateremkoli delu Evrope in sicer pravčasno za Božič, oziroma za božične praznike. Naši parniki plujejo točno in zanesljivo. Iz nemških pristanišč so najugodnejše železniške zveze, kar je posebno velike važnosti za tiste, katerih čas je omejen. Za naše goste se prično božični prazniki takoj, ko stopijo v New Yorku na parnik.

Na parniku so vse skupine domov namenjenih potnikov. Vsi so prežeti prazničnega duha, vsi hrepene, da se bodo sestali s svojimi sorodniki, prijatelji in znanci, za kar bo v polni meri z veseljem spremljevalec Hapag Lloyd.

Potnike, ki se bodo odpeljali z North German Lloyd razkošnim parnikom Europa dne 16. decembra iz New Yorka, bo spremljal Mr. Arthur Dobozy, ki je vsepovsod dobro znan našim rojakom. Pri raznih prilikah se je izkazal, da zna voditi skupine in ustvarjati med potniki prijetno razpoloženje, četudi so iz raznih krajev doma. Tako se počutijo kot da bi bili vsi ena sama družina.

Prostori na Evropi, posebno v turističnem in v tretjem razredu, morajo slehernega zadovoljiti. Vedno je dovolj vsakovrstne zabave.

Za hitro, prijetno božično potovanje si izberite Evropo.

\$5.50 vožnja na obe strani v dnevni vozovni do

CHICAGO

V SOBOTO ZVEČER 25. SEPTEMBRA
Union Terminal 12:10 A. M.
Rocky River 12:35 A. M.
vrne se v nedeljo zvečer 26. septembra.

POKLIČITE MAIN 9000

NICKEL PLATE ROAD

TRGOVCI IN OBRITNIKI!
SEDAJ JE ČAS, DA SI NAROČITE VAŠE

KOLEDARJE ZA 1938

Pri nas imamo veliko izbero vseh vrst koledarjev, ki vam bodo gotovo ugajali. Imamo letos posebno lepe vzorce. Izplačalo se vam bo, da si ogledate naše vzorce predno naročite navadne, slabe koledarje od druge družbe.

Obdarite letos vaše odjemalce, ki so vam bili naklonjeni celo leto, s koledarji. Pridite si ogledat vzorce sedaj, ko je zaloga popolna in izbira nenavadno dobra.

Oglasite se v uradu ali pokličite Henderson 5311 ali 5312, in zastopnik pride k vam.

ENAKOPRAVNOST
6231 ST. CLAIR AVENUE

Društveni

KOLEDAR

25. septembra sobota — Martha Washington 38 SDZ Plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

25. septembra, sobota NYCRR Electrician's Union ples v S. D. D., Waterloo Road.

26. septembra, nedelja — SDZ Modern Crusaders prireditve v SDD Waterloo Rd.

26. septembra nedelja. — Nationality Radio Club, Koncert, v Auditoriju S. N. Doma.

26. septembra nedelja. — Confetti ples pevskega zbora Cvet, v S. D. D. na Prince Ave.

OKTOBER

2. oktobra, sobota — Peto obletnico obhaja Slov. ženska zveza v Sachsenheim, 7001 Denison Ave.

2. oktobra sobota — Društvo sv. Anna 4 SDZ. Plesna veselica v Avditoriju SND.

2. oktobra, sobota — Roaming Knights, ples v SDD, Waterloo Rd.

3. oktobra, nedelja. — Igra Dr. Anton Verovšek v SDD na Waterloo Rd.

3. oktobra, nedelja. — Koncert "Kanareskov" v Slovenski Delavski dvorani na Prince Ave.

9. oktobra sobota — 23rd Ward Democratic klub, Ple v Auditoriju SND.

"Enakopravnosti"

Oglašajte v —

Naprodaj

Hiša z 9 sobami, ki se lahko preuredi za 2 družini; 2 garaže, velik lot. Vse moderno urejeno. Cena zmerna. — Poizve se na 13408 St. Clair Ave.

CARLTON WARE
Made of ENDURO
Stainless Steel
Cleans So Easily

End forever the drudgery of cleaning cooking utensils. Equip your kitchen with Carlton Ware, made of that marvelous new metal, Enduro Stainless Steel. Food simply can not cling tightly to its hard, gleaming surface. Cleans as easily as a china dish—no scouring, just soap and water. It lasts a lifetime and always looks bright and new.

You will never need to replace Carlton Ware kettles, pans, boilers, roasters, and other utensils. Solid metal all through, they never wear out—remain bright and shining always.

Resolve today that you are going to bring your kitchen up to date with Carlton Ware. See our large display. You will find any utensil you desire.

Special Introductory Offer:
Carlton 2-quart Sauce Pan, regular value \$1.70, this week only \$1.00

Superior Home Supply
6401-03 Superior Ave.

10. oktobra, nedelja — Društvo Blejsko jezero, SDZ, 10 letnica v SDD na Waterloo Rd.

10. oktobra, nedelja — Pevski zbor "Sloga" priredi koncert v Slovenskem Narodnem Domu.

10. oktobra, nedelja — Koncert mladinskega pevskega zbora "Kanareski" v S. D. D. na Prince Ave.

16. oktobra, sobota. — Slovenske Sokolice 442 SNPJ Plesna veselica v avditoriju SND.

17. oktobra, nedelja — Radniška organizacija, Koncert in Ples v Auditoriju S. N. Doma.

17. oktobra, nedelja — Hrvatska Sloboda, NHZ, prireditve v S. D. D. na Waterloo Rd.

22. oktobra, petek — Community Welfare Club, Zabava v prizidku S. N. D.

23. oktobra, sobota — Plesna veselica Slovenske Zadrugne Zveze se vrši v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

23. oktobra, sobota. — Društvo Clairwoods 40. SDZ Plesna veselica v Avditoriju S. N. D.

24. oktobra, nedelja — Združene Slovenke, ples v SDD, na Waterloo Rd.

24. oktobra, nedelja — Petletnico obhaja društva Commodores, 742, SNPJ v Sachsenheim, 7001 Denison Ave.

24. oktobra, nedelja. — Mlad. Pevski zbor "Slavčiki" ples in domača zabava v spodnji dvorani S. N. Doma.

29. oktobra, petek — Prog. Slovenke krožek 1, ples v SDD, na Waterloo Rd.

30. oktobra, sobota. — Društvo Carniola Hive 493 T. M. Plesna veselica v Avditoriju SND.

30. oktobra, nedelja. — Cheery Pickers Club ples v S. D. D., na Waterloo Rd.

30. oktobra, sobota — Hiša kralja Davida priredi maskeradno veselico v Slov. Društ. Domu na Recher ave.

31. oktobra, nedelja — Mladinski ples v S. D. D. na Waterloo Rd.

NOVEMBER

6. novembra sobota — Roust-About Club, Plesna veselica v Avditoriju S. N. D.

6. novembra, sobota — Wrong Club, ples v SDD, na Waterloo Road.

6. novembra, sobota — Plesna veselico priredi v Sachsenheim, 7001 Denison Ave. Zenski odsek kluba Zapadnih Slovenskih Društev.

7. novembra, nedelja. — Pevski zbor "Jadran", opereta v S. D. D. na Waterloo Rd.

7. novembra nedelja — Blaue Donau, Jesenski koncert in ples v avditoriju S. N. D.

7. novembra, nedelja — opereta pevskega dr. Jadran v SDD na Waterloo Rd.

7. novembra, nedelja. — 25-letnica društva "Kras". 8. SDZ v Slovenskem Domu na Holmes avenue.

13. novembra, sobota. — Društvo Slovenec št. 1 SDZ Plesna veselica v Avditoriju S. N. Doma.

13. novembra, sobota — Lucky 13, — ples v SDD na Waterloo Road.

14. novembra nedelja — Sam. Pevski zbor "Zarja" Opera in Ples v Auditoriju S. N. D.

14. novembra, nedelja — Waterloo Grove, WC, igra v SDD, Waterloo road.

20. novembra, sobota. — Addressograph Union ples v SDD, Waterloo Rd.

20. novembra sobota — društvo Svobodomiselno Slovenke št. 2 SDZ Plesna veselica v Avditoriju SND.

21. novembra nedelja — Slov. Pevsko društvo "Lira" Koncert v Avditoriju SND.

21. novembra, nedelja — Pevski zbor "Cvet" priredi Koncert v Slovenski Delavski dvorani na Prince Ave.

21. novembra, nedelja — Koncert pevskega zbora "Cvet" v S. D. D. na Prince Ave.

21. novembra, nedelja — Dr. V. Boj, SNPJ, prireditve v SDD na Waterloo Rd.

24. novembra, sreda. — Dramsko društvo Verovšek, zabavni večer v SDD, Waterloo Rd.

24. novembra četrtek — Ples priredi v obeh dvorinah SND na St. Clair Ave. Inter-Lodge liga.

25. novembra četrtek — Soc. Pev. zbor "Zarja" Koncert v Avditoriju S. N. Doma.

26. novembra petek — društvo Sv. Cyrila in Metoda št. 18 S. D. Z. Prireditve v Avditoriju Slov. Nar. Doma.

27. novembra, sobota. — Twelve Spades Club ples v SDD, na Waterloo rd.

27. novembra sobota — Warrey Club, Ples v Avditoriju SND.

28. novembra nedelja. — Struglers SNPJ, prireditve v SDD na Waterloo rd.

DECEMBER

4. decembra sobota. — Društvo Spartans, št. 98 SSPZ. Plesna veselica v Avditoriju SND.

4. decembra, sobota. — Castle Club ples v SDD na Waterloo Road.

5. decembra nedelja — Oresky Club koncert v SDD, na Waterloo Road.

11. decembra, sobota — Modernette's ples v SDD, na Waterloo road.

11. decembra sobota — Društvo Pioneers HBZ. Plesna veselica v avditoriju SND.

12. decembra, nedelja — Dramsko društvo "Verovšek" igra v SDD, Waterloo Rd.

18. decembra, sobota — Slov. sekcija Lokal 45 UAW ples v SDD na Waterloo Rd.

18. decembra sobota — Owls Club, Ples v Avditoriju SND.

19. decembra, nedelja — Pevski zbor "Slovan" koncert v SDD na Waterloo Rd.

22. decembra, sreda. — Addressograph Union, prireditve v S. D. D.

25. decembra sobota. — Socialistični klub št. 49 ples v SDD na Waterloo Rd.

25. decembra sobota — Božična Slov. Mlad. Šole SND v Avditoriju SND.

31. decembra petek — Slov. N. Dom in Klub dr. SND Silvestrov večer v Avditoriju SND.

31. decembra, petek — Pevski zbor Jadran, silvestrov večer v SDD na Waterloo rd.

1938 JANUARY

1. januarja sobota — Društvo Glas Clevelandskih Delavcev št. 14 SDZ. Proslava 25 letnice v Avditoriju SND.

2. januarja nedelja. — Jugoslovanski Kult. Vrt. Prireditve v Avditoriju SND.

8. januarja sobota. — Društvo "Napredne Slovenke" št. 137 SNPJ. Plesna veselica v avditoriju SND.

9. januarja nedelja. — Dram. dr. Abrašević predstava v avditoriju SND.

15. januarja, sobota — Veselico priredi Dr. Velebit v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Avenue.

15. januarja, sobota — Desetletnico praznuje Inter-Lodge liga s plesom in sportnim programom v obeh dvorinah SND na St. Clair ave.

15. januarja sobota — Inter-Lodge League, plesna veselica v Avditoriju SND.

16. januarja nedelja — Dram. dr. "Ivan Cankar" predstava v avditoriju SND.

22. januarja sobota — Društvo "Cleveland" 126 SNPJ—plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

23. januarja nedelja — Slov. N. Dom Obletnica v avditoriju S. N. Doma.

30. januarja nedelja — Workmen Sick Benefit Society — Koncert v avditoriju S. N. D.

M. Zevaco:

FAVSTA

ZGODOVINSKI ROMAN

Pred katedralo je bila množica še bolj gosta in še nemirnejša; na obrazih vseh teh vrlih deželanov je vojvoda čital živo radovednost, s katero so ga opazovali. Videl je, da je mesto Chartres sprejelo Henrika III. sicer vladno, toda brez navdušenja. Kakor po vsem kraljestvu, je bilo tudi tukaj Guisevo ime priljubljeno, kraljevo pa o mrženo, Guise je šele zdaj spoznal, kako usodno napako je zagrešil, ker se ni dal takoj po pariškem uporu venčati za kralja. Vsa Francija bi ga bila priznala! On pa je mislil, da se sme zanesti samo na Pariz. Dežele se je bal...

"O Favsta," je zamrmral, "kako prav si imela! Zakaj te nisem poslušal?... Kdo ve, morda je že prepozno! Bodalo Jacquesa Clementa bo kmalu moj edini up..."

Neopredeljene težke slutnje so ga obhajale, čim bolj se je približevalo svidenje s kraljem.

Baš ko je spustil oči okoli sebe, da bi kje ugledal meniha, so se odprla vrata stolnice. Množica plemičev se je usula iz nje in potisnila meščane v ozadje. Crillonovi vojniki so v tem trenutku s spretnim okretom presekali procesijo na dvoje, tako da je ostala okoli Guisa samo še deseterica najbližjih pristašev.

"Vidim, da nam ne zaupate!" je rekel vojvoda in nagrbnil obrvi.

"Narobe, Visokost! Izkazuje vam čast, kakršna vam pristoji," se je odrezal Crillon.

Tudi Jezus, nekaj apostolov in dva mučitelja so bili ostali v krogu.

"Udrihajte! Udrihajte!" je Jezus izpodbujal krvnika.

Mučitelja sta ga jela na vso moč opletati s svojima dozdevnima korobačema.

"Sire!" je zavajkal Jezus. "Gospod kralj francoski, kje ste? Glejte, kako delajo z menoj hugenotje! Jaz pa molčim in ne črtnem besedice..."

Množica je zarohnela pri teh besedah. Kričanje "Živel Henrik Sveti!" se je spet oglasilo. Tedajci pa se je pojavil med vrati katedrale človek v bogatem odelu in je pristopil k Jezusu. Ko so ga ljudje zagledali, je nastala globoka tišina. Crillonovi vojniki so pozdravili z orožjem, Guise pa je skočil s kornja, odkril se in skrivil hrbet v globok priklon...

Zakaj mož na pragu cerkve je bil francoski kralj.

Ne meneč se za Guisa, je Henrik III. obstal pred Jezusom, pokleknil in zaklical sredi občega molčanja:

"Klical si me, gospod Jezus, mene, nesrečnega kralja, ki so ga njegovi lastni podaniki pobili na tla, zatajili in pregnali! Evo me, sladki Jezus! In ker si me klical na pomoč, dovoli, da obrišem dragoceno kri, ki lije iz tvojih ran!..."

Tako govoreč je Henrik III. vstal, izvlekel žepno rutico in jel brisati laži-Jezusa, ki je ves v zadregi jecljal:

"Sire, sire!... To je zame prevelika čast!..."

Množica je zmerom nestalna

in svojih čustvih. Ko so ljudje zagledali kralja klečečega pred figurantom, ki je predstavljal Jezusa, so jeli navdušeno vzklikati in ploskati z rokami. Kralj pa je mahnil z rokami, češ, naj utihnejo.

"Primate ta dva brezsrčnika!" je zaklical, kažoč na prestrašena mučitelja. "Vržite ju v ječo, izprebijačite ju, kakor sta onadva bičala Gospoda, in nato ju obesite!"

"Oh, sire!" je zajekal sam Jezus. "Saj ni bilo zares, vaše Veličanstvo, bilo je samo tako..."

"Gospod Jezus vama je izprosil življenje!" je povzel Henrik III. "Po tem takem bosta samo bičana in zaprta. Odvedite ju!..."

Vojniki so prijeli nesrečneža in so ju neutegoma vlekli v zapor, čeprav sta vekaje prosila milosti.

"Tako naj se zgodi vsakomur, kdor je sovražnik Boga in svete Cerkve!" je viknil kralj.

Vseobče vzklikanje je pozdravilo te besede, le da se zdaj ni več glasilo "Živel Henrik Sveti!" ampak "Živel kralj!"... Henrik III., ki je bil malone že pozabil ta klic, so se zasvetile oči. Nato se je obrnil k vojvodi Guiskemu.

"Bratranec," je dejal, "pojdi va zahvalit Gospoda za veliko radost, ki nama jo je dodelil današnji dan. Nato hočemo v mestni hiši drage volje poslušati pritožbe, katere nam sporočajo naši Parižani. Spustite naše ljube podanike v stolnico..."

To reši je obrnil Guisu hrbet, se preden je ta utegnil ziniti, in je prvi prestopil prag katedrale.

"Oh!" je škrtal Guise sam pri sebi. "Ta kralj, ki ni kralj, se me drzne izzivati in zasmehovati! Pa sem se še obotavljal! Oh, le počakaj!..."

Henrik III. je bil ukazal, naj spuste pariške spokornike v katedralo. Toda cerkev je bila tako polna njegovih lastnih plemičev in oborožencev, da je ostalo prostora jedva še za dvajset guisevcev, ne za več.

Kralj je sedel na prestolu pod baldahinom; telesna straža ga je obdajala z vseh strani. Vesoljna truma pariških romarjev in chartskih meščanov je morala ostati pred cerkvijo in se zadovoljiti s tem, da ji je zdaj pa zdaj priplaval do ušes kak kosček blagoslova ali odlomek latinske pesmi.

Ko je bila maša pri kraju, je Henrik III. sredi svojih dvorja-

nov ostavil cerkev in odšel v mestno hišo, ne da bi se zmenil za vojvodo Guiskega. Niti besedice mu ni privoščil!

Vojvoda je ves besen obstal pred stolnico, sam ne vedoč, kaj naj stori. Ali ne bi bilo bolje, da se še to minuto vrne v Pariz?

Med tem pa je stopil k njemu eden kraljevih plemičev in se je priklonil, rekoč:

"Gospod vojvoda, njegovo Veličanstvo mi je naročilo, naj vam povem, da boste s svojimi spremljevalci vred jutri ob devetih dopoldne sprejeti v mestni hiši..."

Guisevi privrženci so preteče zamrmrali. Toda vojvoda jim je mahnil z roko, da naj se pomirijo.

"Recite njegovemu Veličanstvu," je odgovoril, "da sem mu hvaležen za povabilo in za naznanilo ure in kraja. Nisem mu pa hvaležen za to, da si je izbral tako neolikanega posredovalca."

"Sporočiti hočem vaše besede, gospod vojvoda." To reši se je plemič drobno nasmehnil in je odšel.

Guise in njegovi spremljevalci so se odpravili v gostilno pri "Zlatem solncu," kjer so bili napovedani; kardinal Guiski in vojvoda Mayenski sta bila krenila naravnost tja, kakor hitro je procesija dospela v Chartres. V trenutku, ko je vojvoda Guiski prestopil prag gostilne, je Maurevert prijel Maineville za komolec in mu je pokazal nekoga med množico.

"Glej ga!" je zastokal in čeljusti so mu šklepetaje udarile druga ob drugo.

"Koga?" je brezskrbno vprašal Maineville.

"Pardaillana!..."

"Meša se ti!"

"Ne, vidim ga... vidim ga!..."

Evo!... Ne, zdaj je izginil..."

"Kdo?" se je zdrznil vojvoda, ki je čul te besede.

"Pardaillan!"

"Pardaillan je mrtev!" se je oglašil nekdo. "Ne vznemirjajte se več zastran njega!..."

Guise, Maineville, Bussi-Leclerc in Maurevert so se ozrli vsi namah in so zagledali pred seboj vojvodinjo Montpensiersko. Smehlja je mignila Guisu, naj gre z njo.

"Brat," mu je rekla, ko sta prišla v vojvodove prostore, "za-

nov ostavil cerkev in odšel v mestno hišo, ne da bi se zmenil za vojvodo Guiskega. Niti besedice mu ni privoščil!

Vojvoda je ves besen obstal pred stolnico, sam ne vedoč, kaj naj stori. Ali ne bi bilo bolje, da se še to minuto vrne v Pariz?

Med tem pa je stopil k njemu eden kraljevih plemičev in se je priklonil, rekoč:

"Gospod vojvoda, njegovo Veličanstvo mi je naročilo, naj vam povem, da boste s svojimi spremljevalci vred jutri ob devetih dopoldne sprejeti v mestni hiši..."

Guisevi privrženci so preteče zamrmrali. Toda vojvoda jim je mahnil z roko, da naj se pomirijo.

"Recite njegovemu Veličanstvu," je odgovoril, "da sem mu hvaležen za povabilo in za naznanilo ure in kraja. Nisem mu pa hvaležen za to, da si je izbral tako neolikanega posredovalca."

"Sporočiti hočem vaše besede, gospod vojvoda." To reši se je plemič drobno nasmehnil in je odšel.

Guise in njegovi spremljevalci so se odpravili v gostilno pri "Zlatem solncu," kjer so bili napovedani; kardinal Guiski in vojvoda Mayenski sta bila krenila naravnost tja, kakor hitro je procesija dospela v Chartres. V trenutku, ko je vojvoda Guiski prestopil prag gostilne, je Maurevert prijel Maineville za komolec in mu je pokazal nekoga med množico.

"Glej ga!" je zastokal in čeljusti so mu šklepetaje udarile druga ob drugo.

"Koga?" je brezskrbno vprašal Maineville.

"Pardaillana!..."

"Meša se ti!"

"Ne, vidim ga... vidim ga!..."

Evo!... Ne, zdaj je izginil..."

"Kdo?" se je zdrznil vojvoda, ki je čul te besede.

"Pardaillan!"

"Pardaillan je mrtev!" se je oglašil nekdo. "Ne vznemirjajte se več zastran njega!..."

Guise, Maineville, Bussi-Leclerc in Maurevert so se ozrli vsi namah in so zagledali pred seboj vojvodinjo Montpensiersko. Smehlja je mignila Guisu, naj gre z njo.

"Brat," mu je rekla, ko sta prišla v vojvodove prostore, "za-

nov ostavil cerkev in odšel v mestno hišo, ne da bi se zmenil za vojvodo Guiskega. Niti besedice mu ni privoščil!

Vojvoda je ves besen obstal pred stolnico, sam ne vedoč, kaj naj stori. Ali ne bi bilo bolje, da se še to minuto vrne v Pariz?

Med tem pa je stopil k njemu eden kraljevih plemičev in se je priklonil, rekoč:

"Gospod vojvoda, njegovo Veličanstvo mi je naročilo, naj vam povem, da boste s svojimi spremljevalci vred jutri ob devetih dopoldne sprejeti v mestni hiši..."

Guisevi privrženci so preteče zamrmrali. Toda vojvoda jim je mahnil z roko, da naj se pomirijo.

"Recite njegovemu Veličanstvu," je odgovoril, "da sem mu hvaležen za povabilo in za naznanilo ure in kraja. Nisem mu pa hvaležen za to, da si je izbral tako neolikanega posredovalca."

"Sporočiti hočem vaše besede, gospod vojvoda." To reši se je plemič drobno nasmehnil in je odšel.

Guise in njegovi spremljevalci so se odpravili v gostilno pri "Zlatem solncu," kjer so bili napovedani; kardinal Guiski in vojvoda Mayenski sta bila krenila naravnost tja, kakor hitro je procesija dospela v Chartres. V trenutku, ko je vojvoda Guiski prestopil prag gostilne, je Maurevert prijel Maineville za komolec in mu je pokazal nekoga med množico.

"Glej ga!" je zastokal in čeljusti so mu šklepetaje udarile druga ob drugo.

"Koga?" je brezskrbno vprašal Maineville.

"Pardaillana!..."

"Meša se ti!"

"Ne, vidim ga... vidim ga!..."

Evo!... Ne, zdaj je izginil..."

"Kdo?" se je zdrznil vojvoda, ki je čul te besede.

"Pardaillan!"

"Pardaillan je mrtev!" se je oglašil nekdo. "Ne vznemirjajte se več zastran njega!..."

Guise, Maineville, Bussi-Leclerc in Maurevert so se ozrli vsi namah in so zagledali pred seboj vojvodinjo Montpensiersko. Smehlja je mignila Guisu, naj gre z njo.

"Brat," mu je rekla, ko sta prišla v vojvodove prostore, "za-

nov ostavil cerkev in odšel v mestno hišo, ne da bi se zmenil za vojvodo Guiskega. Niti besedice mu ni privoščil!

Vojvoda je ves besen obstal pred stolnico, sam ne vedoč, kaj naj stori. Ali ne bi bilo bolje, da se še to minuto vrne v Pariz?

Med tem pa je stopil k njemu eden kraljevih plemičev in se je priklonil, rekoč:

"Gospod vojvoda, njegovo Veličanstvo mi je naročilo, naj vam povem, da boste s svojimi spremljevalci vred jutri ob devetih dopoldne sprejeti v mestni hiši..."

Guisevi privrženci so preteče zamrmrali. Toda vojvoda jim je mahnil z roko, da naj se pomirijo.

"Recite njegovemu Veličanstvu," je odgovoril, "da sem mu hvaležen za povabilo in za naznanilo ure in kraja. Nisem mu pa hvaležen za to, da si je izbral tako neolikanega posredovalca."

"Sporočiti hočem vaše besede, gospod vojvoda." To reši se je plemič drobno nasmehnil in je odšel.

Guise in njegovi spremljevalci so se odpravili v gostilno pri "Zlatem solncu," kjer so bili napovedani; kardinal Guiski in vojvoda Mayenski sta bila krenila naravnost tja, kakor hitro je procesija dospela v Chartres. V trenutku, ko je vojvoda Guiski prestopil prag gostilne, je Maurevert prijel Maineville za komolec in mu je pokazal nekoga med množico.

"Glej ga!" je zastokal in čeljusti so mu šklepetaje udarile druga ob drugo.

"Koga?" je brezskrbno vprašal Maineville.

"Pardaillana!..."

"Meša se ti!"

"Ne, vidim ga... vidim ga!..."

Evo!... Ne, zdaj je izginil..."

"Kdo?" se je zdrznil vojvoda, ki je čul te besede.

"Pardaillan!"

"Pardaillan je mrtev!" se je oglašil nekdo. "Ne vznemirjajte se več zastran njega!..."

Guise, Maineville, Bussi-Leclerc in Maurevert so se ozrli vsi namah in so zagledali pred seboj vojvodinjo Montpensiersko. Smehlja je mignila Guisu, naj gre z njo.

"Brat," mu je rekla, ko sta prišla v vojvodove prostore, "za-

nov ostavil cerkev in odšel v mestno hišo, ne da bi se zmenil za vojvodo Guiskega. Niti besedice mu ni privoščil!

Vojvoda je ves besen obstal pred stolnico, sam ne vedoč, kaj naj stori. Ali ne bi bilo bolje, da se še to minuto vrne v Pariz?

Med tem pa je stopil k njemu eden kraljevih plemičev in se je priklonil, rekoč:

"Gospod vojvoda, njegovo Veličanstvo mi je naročilo, naj vam povem, da boste s svojimi spremljevalci vred jutri ob devetih dopoldne sprejeti v mestni hiši..."

Guisevi privrženci so preteče zamrmrali. Toda vojvoda jim je mahnil z roko, da naj se pomirijo.

"Recite njegovemu Veličanstvu," je odgovoril, "da sem mu hvaležen za povabilo in za naznanilo ure in kraja. Nisem mu pa hvaležen za to, da si je izbral tako neolikanega posredovalca."

"Sporočiti hočem vaše besede, gospod vojvoda." To reši se je plemič drobno nasmehnil in je odšel.

Guise in njegovi spremljevalci so se odpravili v gostilno pri "Zlatem solncu," kjer so bili napovedani; kardinal Guiski in vojvoda Mayenski sta bila krenila naravnost tja, kakor hitro je procesija dospela v Chartres. V trenutku, ko je vojvoda Guiski prestopil prag gostilne, je Maurevert prijel Maineville za komolec in mu je pokazal nekoga med množico.

"Glej ga!" je zastokal in čeljusti so mu šklepetaje udarile druga ob drugo.

"Koga?" je brezskrbno vprašal Maineville.

"Pardaillana!..."

"Meša se ti!"

"Ne, vidim ga... vidim ga!..."

Evo!... Ne, zdaj je izginil..."

"Pardaillan je mrtev!" se je oglašil nekdo. "Ne vznemirjajte se več zastran njega!..."

Guise, Maineville, Bussi-Leclerc in Maurevert so se ozrli vsi namah in so zagledali pred seboj vojvodinjo Montpensiersko. Smehlja je mignila Guisu, naj gre z njo.

"Brat," mu je rekla, ko sta prišla v vojvodove prostore, "za-

nov ostavil cerkev in odšel v mestno hišo, ne da bi se zmenil za vojvodo Guiskega. Niti besedice mu ni privoščil!

Vojvoda je ves besen obstal pred stolnico, sam ne vedoč, kaj naj stori. Ali ne bi bilo bolje, da se še to minuto vrne v Pariz?

Med tem pa je stopil k njemu eden kraljevih plemičev in se je priklonil, rekoč:

"Gospod vojvoda, njegovo Veličanstvo mi je naročilo, naj vam povem, da boste s svojimi spremljevalci vred jutri ob devetih dopoldne sprejeti v mestni hiši..."

Guisevi privrženci so preteče zamrmrali. Toda vojvoda jim je mahnil z roko, da naj se pomirijo.

"Recite njegovemu Veličanstvu," je odgovoril, "da sem mu hvaležen za povabilo in za naznanilo ure in kraja. Nisem mu pa hvaležen za to, da si je izbral tako neolikanega posredovalca."

"Sporočiti hočem vaše besede, gospod vojvoda." To reši se je plemič drobno nasmehnil in je odšel.

Guise in njegovi spremljevalci so se odpravili v gostilno pri "Zlatem solncu," kjer so bili napovedani; kardinal Guiski in vojvoda Mayenski sta bila krenila naravnost tja, kakor hitro je procesija dospela v Chartres. V trenutku, ko je vojvoda Guiski prestopil prag gostilne, je Maurevert prijel Maineville za komolec in mu je pokazal nekoga med množico.

"Glej ga!" je zastokal in čeljusti so mu šklepetaje udarile druga ob drugo.

"Koga?" je brezskrbno vprašal Maineville.

"Pardaillana!..."

"Meša se ti!"

"Ne, vidim ga... vidim ga!..."

Evo!... Ne, zdaj je izginil..."

"Kdo?" se je zdrznil vojvoda, ki je čul te besede.

"Pardaillan!"

"Pardaillan je mrtev!" se je oglašil nekdo. "Ne vznemirjajte se več zastran njega!..."

Guise, Maineville, Bussi-Leclerc in Maurevert so se ozrli vsi namah in so zagledali pred seboj vojvodinjo Montpensiersko. Smehlja je mignila Guisu, naj gre z njo.

"Brat," mu je rekla, ko sta prišla v vojvodove prostore, "za-

nov ostavil cerkev in odšel v mestno hišo, ne da bi se zmenil za vojvodo Guiskega. Niti besedice mu ni privoščil!

Vojvoda je ves besen obstal pred stolnico, sam ne vedoč, kaj naj stori. Ali ne bi bilo bolje, da se še to minuto vrne v Pariz?

Med tem pa je stopil k njemu eden kraljevih plemičev in se je priklonil, rekoč:

"Gospod vojvoda, njegovo Veličanstvo mi je naročilo, naj vam povem, da boste s svojimi spremljevalci vred jutri ob devetih dopoldne sprejeti v mestni hiši..."

Guisevi privrženci so preteče zamrmrali. Toda vojvoda jim je mahnil z roko, da naj se pomirijo.

"Recite njegovemu Veličanstvu," je odgovoril, "da sem mu hvaležen za povabilo in za naznanilo ure in kraja. Nisem mu pa hvaležen za to, da si je izbral tako neolikanega posredovalca."

"Sporočiti hočem vaše besede, gospod vojvoda." To reši se je plemič drobno nasmehnil in je odšel.

Guise in njegovi spremljevalci so se odpravili v gostilno pri "Zlatem solncu," kjer so bili napovedani; kardinal Guiski in vojvoda Mayenski sta bila krenila naravnost tja, kakor hitro je procesija dospela v Chartres. V trenutku, ko je vojvoda Guiski prestopil prag gostilne, je Maurevert prijel Maineville za komolec in mu je pokazal nekoga med množico.

"Glej ga!" je zastokal in čeljusti so mu šklepetaje udarile druga ob drugo.

"Koga?" je brezskrbno vprašal Maineville.

"Pardaillana!..."

"Meša se ti!"

"Ne, vidim ga... vidim ga!..."

Evo!... Ne, zdaj je izginil..."

"Pardaillan je mrtev!" se je oglašil nekdo. "Ne vznemirjajte se več zastran njega!..."

Guise, Maineville, Bussi-Leclerc in Maurevert so se ozrli vsi namah in so zagledali pred seboj vojvodinjo Montpensiersko. Smehlja je mignila Guisu, naj gre z njo.

"Brat," mu je rekla, ko sta prišla v vojvodove prostore, "za-

nov ostavil cerkev in odšel v mestno hišo, ne da bi se zmenil za vojvodo Guiskega. Niti besedice mu ni privoščil!

Vojvoda je ves besen obstal pred stolnico, sam ne vedoč, kaj naj stori. Ali ne bi bilo bolje, da se še to minuto vrne v Pariz?

Med tem pa je stopil k njemu eden kraljevih plemičev in se je priklonil, rekoč:

"Gospod vojvoda, njegovo Veličanstvo mi je naročilo, naj vam povem, da boste s svojimi spremljevalci vred jutri ob devetih dopoldne sprejeti v mestni hiši..."

Guisevi privrženci so preteče zamrmrali. Toda vojvoda jim je mahnil z roko, da naj se pomirijo.

"Recite njegovemu Veličanstvu," je odgovoril, "da sem mu hvaležen za povabilo in za naznanilo ure in kraja. Nisem mu pa hvaležen za to, da si je izbral tako neolikanega posredovalca."

"Sporočiti hočem vaše besede, gospod vojvoda." To reši se je plemič drobno nasmehnil in je odšel.